

[Indenrigsministeren]

Personer, der ikke er tilmeldt et folkeregister, fordi de har taget ophold i udlandet, men som uanset udlandsopholdet anses for at have fast bopæl i riget, jf. folketingsvalglovens § 2, optages derimod kun på valglisten, såfremt de anmoder herom, jf. folketingsvalglovens § 16.

Afgørelser om optagelse på folketingsvalglisten af vælgere, der er omfattet af folketingsvalglovens § 2, stk. 2, gælder i 2 år fra afgørelsens dato. Baggrunden herfor er, at det efter § 2, stk. 2, er en betingelse for valgretten (opfyldelse af bopælskriteriet), at opholdet i udlandet dels er af midlertidig karakter, dels har en særlig årsag, hvorfor der med passende mellemrum skal være mulighed for at konstatere, hvorvidt vælgeren fortsat opfylder betingelserne for valgret uanset ophold i udlandet.

Ansøgning om optagelse på folketingsvalglisten skal indgives til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor vælgeren sidst har været tilmeldt folkeregistret. Afgørelse om optagelse på folketingsvalglisten træffes enten af vedkommende kommunalbestyrelse eller af det i henhold til folketingsvalglovens § 17, stk. 1, nedsatte valgretsnavn. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om optagelse på folketingsvalglisten af vælgere, der har opholdt sig i udlandet i mindre end 4 år, og hvor det ikke giver anledning til tvivl, hvorvidt de pågældende tilhører en af de persongrupper, der er nævnt i folketingsvalglovens § 2, stk. 2. Øvrige afgørelser træffes af valgretsnavnet, herunder alle afgørelser om afslag på ansøgninger om optagelse på folketingsvalglisten.

De nærmere regler om optagelse på valglisten af vælgere, der er omfattet af folketingsvalglovens § 2, er fastsat dels i Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 332 af 23. juni 1988 om optagelse på folketingsvalglisten af personer, der har valgret uanset ophold i udlandet, dels i Indenrigsministeriets cirkulære nr. 75 af 23. juni 1988 om behandling m.v. af ansøgninger om optagelse på folketingsvalglisten af personer, der har valgret uanset ophold i udlandet.

Spm. nr. S 811

Til *arbejdsministeren* (2/5 90) af:

Glønborg (KRF):

»Finder ministeren det rimeligt, at fagbevægelsen forhindrer beboerne på Sundholm i at udføre vedligeholdelsesarbejder på institutionen?«

Begrundelse

Af tv-udsendelsen »Hjertes i mørke« den 30. april 1990 fremgik det, at beboerne på Sundholm, som gerne vil bevise, at de kan bruges til noget, blev forhindret i at udføre vedligeholdelsesarbejde på institutionen.

I stedet for at udføre et praktisk og meningsfyldt arbejde, der f.eks. kunne give mod og lyst til at søge det almindelige arbejdsmarked, fik beboerne typisk tilbudt førtidspension.

Svar (10/5 90):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Til brug for udarbejdelsen af svaret har jeg indhentet følgende udtalelser fra Socialministeriet og fra Københavns Kommune, magistratens 3. afdeling:

»Forsorgshjemmet Sundholm drives af Københavns Kommune efter bestemmelserne i bostandslovens §§ 105-111. Efter disse regler er der ikke noget, der forhindrer Københavns Kommune i at lade beboerne udføre vedligeholdelsesarbejder, herunder malerarbejde, på institutionen.

Københavns Kommune har imidlertid indgået en overenskomst med Malernes Fagforening blandt andet om, at institutionens beboere som hovedregel ikke må udføre faglært malerarbejde.«

Københavns Kommune, magistratens 3. afdeling, udtaler:

»Som det også blev nævnt i tv-udsendelsen af lederen af forsorgshjemmet Sundholm, er der søgt dispensationer i forbindelse med forskellige malerarbejder udført af klienterne.

Det er således ikke ualmindeligt, at klienterne foretager malerarbejde i deres egne værelser, uden at der er problemer med Malernes Fagforening.«

Det kan isoleret betragtet virke urimeligt, at beboernes muligheder for at udføre vedligeholdelsesarbejder er begrænsede.

Som det fremgår af ovenstående, har kommunen indgået en kollektiv overenskomst med Malernes Fagforening. Denne overenskomst er efter det oplyste ikke til hinder for, at beboerne i et vist omfang selv udfører malerarbejde.

Det er min overbevisning, at forholdene på arbejdsmarkedet reguleres bedst og mest hensigtsmæssigt ved aftaler mellem parterne.